UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis Expositio

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Explicatur secunda Clausula. Nisi, aut Parochiale Beneficium obtineat. parag. 3

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

Visual Library

40. Inſufficiens doctrina. Nam ego illud maximè ſcire aveo de dicto Regulari, An idem dicendum ſit, quando etiam Juriſdictionem, (ut communiter fieri ſolet) habuit ab Epiſcopo pro ipſius ovibus, quæ nunquam, ut ſupponimus, revocata ſit. Profectò ſi conſequenter loqui Pelliz. velit, concedet, hunc in ſæculo validè dictas Confeſſiones excipere poſſe, perindè, ac antea in Religione, quia jam habet, tum Juriſdictionem, tum Approbationem non revocatas.

41. Sed ego valdè ambigo de duratione tum Juriſdictionis, tum Approbationis in hoc Religioſo dimiſſo, Unde puto, non poſſe Confeſſiones excipere. Ratio mihi eſt, quia nequeo mihi perſuadere, Epiſcopum voluiſſe tantam concedere poteſtatem pro tempore quo tanta in deteriùs perſonæ, & ſtatus mutatio facienda ſit. Epiſcopus quidem tibi Religioſo oves ſuas, ſed non tibi ſæculari crediſſe præſumendum ſemper eſt.

42. Contra aſſentior *a* Pellizz. & Bordono *b*, dicentibus; Sacerdotem Sæcularem, cui Epiſcopus conceſſit poteſtatem excipiendi Confeſſiones ſuarum ovium, ingreſſum in Religionem, poſſe validè eaſdem excipere, quia hic non militat Involuntarium Epiſcopi, imò maxima ejus voluntas favet, propter oppoſitam rationem enim præcedenti dictam, puta, quia mutatio perſonæ eſt in meliùs.

a *Pelliz. l.c.n.39.*
b *Bordo. reſ.36.n. 88.ap.Pellizz.l.c.*

§. III.

SECUNDA CLAUSULA.

Niſi aut Parochiale Beneficium obtineat, &c.

1. Statim atq; Parochiæ quis præfecturam incipit poſſidere, Approbatum jam eſſe ad audiendas Parochianorum Confeſſiones, hic Tridentinum pronunciat. Inter hos autem *c* numerari etiam majores Sacerdotes curam animarum habentes, puta Archiepiſcopos, Epiſcopos, Abbates, & illos Priores, quibus cura ſæcularium animarum cum Juriſdictione quaſi Epiſcopali in ſuo Territorio tribuitur, nimis eſt certum. Sicuti mihi certum eſt (quicquid nonnulli adverſentur) non numerari *d* Prælatos Regulares; ii enim quamvis habeant curam animarum ſuorum Religioſorum, nequeunt ſine Epiſcopi Approbatione ſæcularium Confeſſiones excipere, quia non veniunt abſolutè, & ſine addito, nomine Prælatorum, cum eorum Prælatura, non ſit propriè beneficium Parochiale, quicquid in contrarium velit *e* Thom. Hurt.

c *Barboſ. in Triden. ſeſſ.23.c. 15. de Ref. n.18.*
d *Delugo d.21.de pœn.n.10. Aſca.Tab. de Iure Ab. To.2.d.6. Quæſit.17.*
e *Suar.d.28 de pœn.ſec. 4.nu.21.*

2. Signatè autem dixi (*incipit poſſidere*) id enim ſignificatur *f* ab illo verbo Tridentini (*obtineat.*) Quare ſi ſolùm ſit electus, vel ſi *g* poſt beneficium Parochiale obtentum, eo privetur, ſivè ob delictum, ſivè ob litem, ſivè ob *h* ſuſpenſionem ab officio, ſivè ob aliquem caſum, quo ceſſet beneficium, carebit poteſtate Abſolvendi, quia hæc ex jure eſt acceſſoria ad poſſeſſionem Parochiæ. Nam propterea Moneta *i* docet Epiſcopos Titulares non cenſeri Approbatos, quia ſic Epiſcopatus poſſeſſione carent. De hac re lege *k* Delugo, qui videtur innuere Titularem ſentire Approbatum, ſed alibi *l* videtur cenſere contrarium.

3. Contra, dum Parochus Parochiam obtinet, non poteſt per *m* Epiſcopum privari Approbatione, quia illa gaudet ex Jure Tridentini, adverſus quod nihil poteſt Pontifice inferior. Si ergo illum Approbatione indignum eſſe, legitimè conſtet, ſuſpendat illum ab officio, vel removeat, nam tunc ut dictum eſt, ſtatim ceſſat Approbatio.

4. Inquires Primò. Parochus quandoquidem eſt ipſo Jure Approbatus, eſtne pro ſuis tantum Parochianis, an etiam pro omnibus Fidelibus cujuſcunque Diœceſis, ita ut omnium ſæcularium confeſſiones liberè poſſit excipere?

Reſpondeo. Dividenda eſt ejuſmodi à te prolata Inquiſitio, nam quoad priorem partem, An Parochus ſit Approbatus pro omnibus, dico eſſe pro omnibus approbatum, unde accedente Juriſdictione ſola quæ illi deeſt pro aliis, legitimè illos abſolvet. Ratio eſt, quia ante Tridentinum Parochus non indigebat Approbatione, nam ex ipſo uno officio Parochi Approbatus cenſebatur, ſed Tridentinum nihil immutavit quoad hoc, ergo neque nunc indigebit Approbatione. At verò quoad poſteriorem partem, An liberè poſſit excipere Confeſſiones omnium, dico non poſſe. Ratio eſt, quia, ad legitimè eas excipiendas, non ſolùm requiritur Approbatio,

e *Th.Hur. p.2.Tr.12 c.1.num. 1869.*
f *Delugo, & Suar. locis cit.*
g *Ludov. à Cruce, in Bull.Cruc. d.1.c.2. dubit.7.*
h *Boſſ.de Iubil.ſec.3 caſ.2.n.57*
i *Moneta de comm. ult.volu. c.5.n.384. Diana p.p. tr.11.reſ. 7.fine,*
k *Delugo in reſp. moral.l.5. d.15.n.3. & 9.*
l *Delug. diſ.21.de pœn.n.p. fine.*
m *Delugo de pœn.d. 21.n.63. Lezz.conſulto 4.*

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

ſed etiam requiritur Juriſdictio. Cùm ergo Parochus gaudeat quidem Approbatione, ſed non Juriſdictione, niſi pro ſuis ovibus, pro ſuis tantùm erit aptus Confeſſarius, non pro alienis.

5. Ex ea doctrina, quod Parochus ſit pro omnibus Approbatus, colligunt Fagund. *a* aliique Parochum quemcunque cum ſit Ordinarius ſuæ Parochiæ, poſſe Epiſcopo ſaltem non contradicente, delegare ſuam Juriſdictionem alteri Parocho, ſive alterius Parochiæ in eadem Civitate, ſive alterius Civitati, in eadem Diœceſi, ſivè alterius Diœceſis cujuſcunque, & conſequenter hunc Delegatum poſſe excipere confeſſiones ovium Parochi Delegantis; Nam Juriſdictionem habet ex dicta Delegatione, Approbationem verò habet ex ſuo munere, ut dictum eſt.

Scio Barboſam *b* ſolùm concedere in eadem Civitate, qui dicit, à Sacra Congregatione ſic fuiſſe deciſum: Verùm de hac deciſione non conſtat authenticè. Idem Barb. pro hac ſua reſtrictione citat Fagund. 2. *Eccl. præcep. l. 7. c. 2. n. 35.* ſed non rectè, quia Fagund. *l. c. ſed n. 37* ſtat pro nobis, ut modo nos citavimus.

a *Fag. 2. Eccl. præc. l. 7. c. 2. n. 37. citans praxim Luſit. Sāc. Leand. cū Delug. de pœn. d. 21. num. 12. Dian. p. 11 tr. 4. reſ. 13. §. Concedo tamen. Suar. de pœn. d. 18. ſec. 5. num. 18.*

b *Barboſa de pot. Paroc. p. 2. c. 1 num. 3.*

6. Sed quid? Poteritne eandem ſuam Juriſdictionem concedere ſimplici Sacerdoti? Reſpondeo, poſſe dixi ſuperiùs *c. 4. §. 3. n. 12.* ſed non Approbationem, unde ſimpliciter hic ſimplex Sacerdos, quia ſolùm habebit Juriſdictionem, & non Approbationem, non poterit legitimè confeſſiones audire.

7. Inquires Secundò. Cùm in Bulla Cruciatæ, & Jubilæis dicatur, poſſe Fideles eligere Confeſſarium ab Ordinario approbatum, poteritne ab omnibus in quocunque loco, vel Regno eligi Parochus?

Reſpondeo. In eadem tota Civitate, ubi eſt Parochia, certum *c* videtur, quia ſicuti approbatus ab hoc Ordinario poteſt per Bullam eligi in tota hac Civitate, ſic Parochus, cujus titulus Parochiæ Tridentinum æquiparat Approbationi. In aliis locis extra Diœceſim *d*, multi negant, multi affirmant. Ego ſicuti mox docebo, eſſe probabile Sacerdotem Approbatum à ſuo Ordinario, poſſe per Bullam eligi, quia Bulla non requirit Approbationem cujuſvis Ordinarii loci, ſed Approbationem abſolutè, quam jam hic Sacerdos habet, dum à ſuo Ordinario eſt Approbatus, ita dicendum eſt de Parocho, cujus Beneficium Parochiale æquivalere voluit Tridentinum Approbationi. Ita *e* Fagundez, aliique.

c *Fagun. l. c. à n. 35.*

d *Idem ib.*

e *Fagun. l. c.*

2. Quando Parochus amiſit Parochiam, non eſſe per Bullam eligibilem, quia tunc actu non eſt Approbatus, colligetur ex iis, quæ dicam mox. *f & g*

9. Inquires Tertiò. Poteſtne Epiſcopus ad examen iterum vocare Parochum, qui jam vel examinatus, vel idoneus fuiſſe reputatus ſupponitur, quando ad Parochiam aſſumptus fuit?

Reſpondeo. Joan. Sancez *h* docet poſſe, & debere. Sed in praxi nunquam vidi ad examen vocatos fuiſſe Parochos, & certè ſi non apparet apertè indignitas, non eſſet ipſis hoc onus imponendum, ſed potiùs, ſi quis indoctum ſe oſtendat, detur ei Coadjutor, ac ſuſpendatur.

Averſ. q. 16. de pœnit. ſec. 8. Boſſ. de Iub. ſec. 3 c. 2. n. 25

f *Mox §. 4. à num. 4.*

g *Mox §. 4. nu. 27.*

h *Io. Sanc. in ſelect. d. 50. n. 11. Vide Tho. Hurta. p. 1 fol. 455.*

§. IV.

TERTIA CLAUSULA.

Aut ab Epiſcopis per examen, ſi illis videbitur neceſſarium, approbatus.

1. ILlud *ſi ipſis videbitur*, deonerat Epiſcopum ab examinando eos, quos novit eſſe idoneos, immò imprudenter ipſum facturum exiſtimo, ſi hominem doctum, & pium, ſatis ab ipſo cognitum, vocare ad examen vellet.

2. Si Epiſcopus aliquem, ſive per examen, ſive aliàs aptum inveniat, quem abſolutè approbare poſſet, peccatne ſi limitatè approbet pro determinato loco, pro certis perſonis, &c.

Reſpondeo cum *i* Boſſio, qui rectè ait, Epiſcopum injuriam facere ei, quem ad examen admiſit, ſi eum inveniens idoneum, non approbet: conſequenter ergo dicemus injuriam etiam illi facere, quem ad examen admiſſum, idoneum abſolutè inveniat, & tamen approbet ſine cauſa limitatè. Sine cauſa, inquam, nam ſæpiſſimè cauſa non deeſt, puta, ut Sacerdos non negligat ſtudium, ut bonos mores cuſtodiat, vel quid ſimile, & quidem niſi clarè de injuria conſtet, ſemper pro Epiſcopo præſumendum eſt.

i *Boſſ. de Iubil. ſec. 3 caſu 2. n. 37.*